

El carrer d'en Joan Tarrús i Bru

477

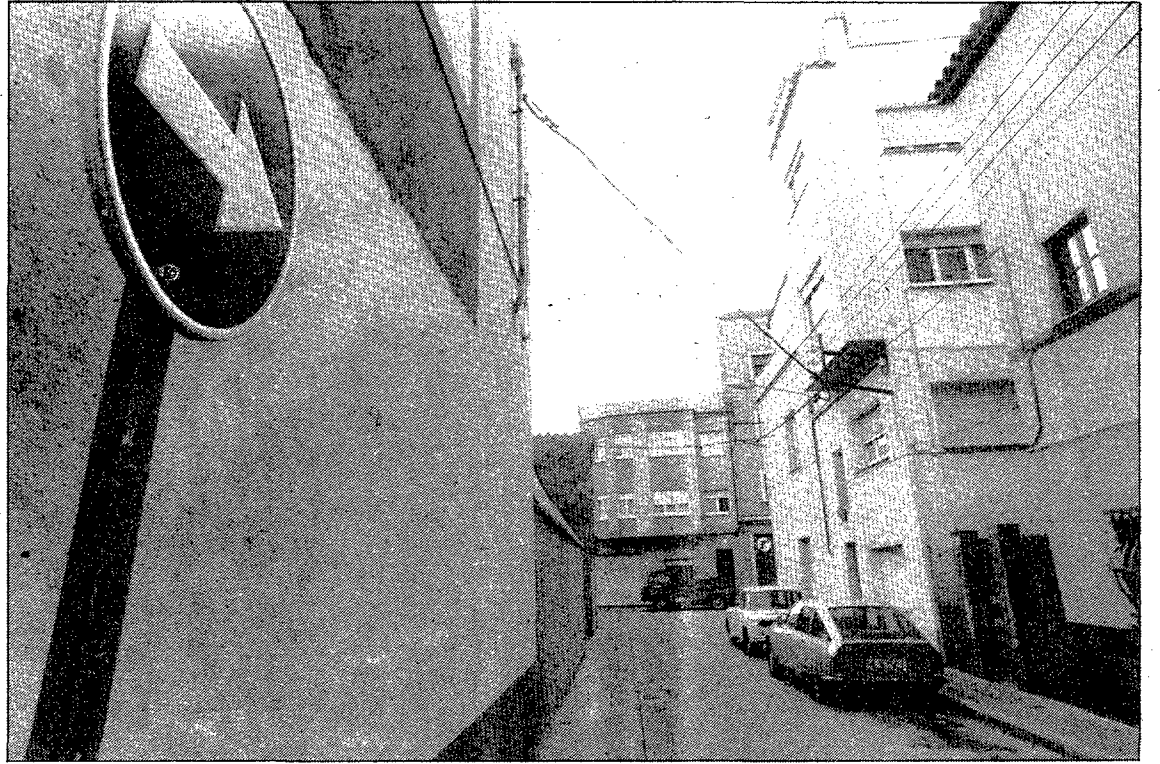
El carrer d'en Joan Tarrús i Bru es troba situat a la zona d'eixample de la ciutat que s'estén paral·lela a la carretera de Barcelona, a frec de l'antic municipi de Palau-sacosta, i és una via força curta que enllaça el carrer de Saragossa amb el de la Universitat de Montpeller.

Agençat correctament, comptat a una banda amb un seguit de pisos i a l'altra amb les instal·lacions de l'empresa Agustí. Antigament el carrer tenia el nom de «República Argentina», el qual va ésser oficial fins que en el ple de l'Ajuntament de Girona de data 7 de març del 1975 es decidia canviar-lo pel del metge i alcalde Joan Tarrús i Bru.

Del Dr. Joan Tarrús i Bru (Olot, 1880-Girona, 1972) poden esmentar que va ocupar dues vegades l'alcaldia de Girona i en totes dues ocasions en moments de gran compromís polític. En la primera ocasió fou a motiu de la implantació de l'ajuntament nascut de la dictadura de Primo de Rivera —si bé només va estar tres mesos en el càrrec— i en la

segona pocs dies després d'acabada la guerra civil. En aquest cas la seva durada en el càrrec fou també molt reduïda, uns vuit mesos, i a continuació ocupà per poc temps la presidència de la Diputació de Girona.

Aquesta activitat política tan singular i l'escàs arrelament al càrrec fa pensar que el seu interès pels càrrecs era més aviat minso i que la seva actuació esporàdica generalment obeïa a una situació de compromís conjuntural. En el camp de la medicina desenvolupà una llarga tasca d'oculista en la qual ha tingut com a continuador el seu fill i el seu nét.

El carrer d'en Joan Tarrús i Bru està situat a la zona d'eixample de la ciutat, paral·lela a la carretera de Barcelona. Foto: Joan Castro.

Ramon Albert i Fugueras

EL LECTOR ESCRIU

«La discoteca de Ramon Bonal»

Sr. Director,

Com un sociòleg pot escriure aquestes frivoltats, com les escrites per vostè sota el títol «La genialitat de la discoteca», article publicat el divendres, 14 de novembre? Un escrit mancat de tot rigor crític, sense cap respecte per l'experimentació científica sociològica. Un paper improvisat. Pensat des dels prejudicis i no des d'una voluntat i intel·ligència amb pretensions objectives. (Malgrat, que tanmateix ja sabem que l'objectivitat és sempre limitada). Però cometre errors d'anàlisi tan lamentables

NECROLÒGIQUES

FRANCISCA GARCÍA I ESPINAR

A l'edat de 43 anys, va morir ahir a Sant Feliu de Guixols Francisca García i Espinar. Havia nascut a Linares (Jaén) i residia al carrer Pirineus, 11, de Sant Feliu de Guixols.

Era casada amb Antonio Monzalvo i Flores, i tenia dos fills, Assumptió i Antoni.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església parroquial de Sant Feliu de Guixols.

Que descansi en pau.

JOAN PUJOL I SALA

A Girona, va morir abans d'ahir Joan Pujol i Sala. Era natural de Torroella de Montgrí i residia a la plaça Poeta Marquina, 9, de Girona.

Era casat amb Assumpta Juncà i Badosa, i tenia dos fills, Rafel i Adela.

Avui a les 11 del matí a la capella de la Residència d'Avis de la Creu de Palau tindrà lloc la missa exequial en sufragi de la seva ànima.

Que descansi en pau.

MANQUEN MODELS
PERRUQUERIA
FEMENINA

Per a desfilades dilluns
dia 24 matí
Presenteu-vos, dia 23,
de 10 a 11, matí a
Pujada St. Fèlix, n.º 17,
Girona. Tel. 20 06 72

és del tot indignant. Quan llegeixo les seves elucubracions a vegades penso que el sotsignar l'article amb el títol de «sociòleg» és una necessitat d'autoprotecció, un mecanisme de defensa per apantallar la inseguretat, un reforç que teòricament garantiria la impenetrabilitat crítica dins el seu dogmatisme i el voler assentar càtedra. En el seu article —que hauria de figurar en un antologia del que no ha de fer mai un sociòleg— es constata el fenomen que tots els metodòlegs de la Ciència Social ens indiquen, per no cometre errors en el moment de tractar l'objecte de la nostra investigació. Aquest savi advertiment consisteix en el fet que hom s'ha d'alliberar dels seus prejudicis. Si així no es fa, l'investigador els projectarà en l'objecte investigat, i hi trobarà tot el que a priori ja hi havia posat. Siguem més pedagògics, i posem un exemple, si hom ho

veu tot negre embolcalla amb el seu pessimisme l'objecte i així l'adultera i no aprecia un món policromat.

Després de tractar aquesta qüestió metodològica vull llegir el que ha escrit i com ho he llegit. Passem, doncs, al seu article, que són més les reflexions d'un iaio o les paraules per satisfer el lector ultracònservador.

Escriu R.B.: «la discoteca trenca qualsevol relació amb el món de la quotidianitat». A quin quotidianitat es refereix? a la seva, a la meua, a la de l'executiu ferotge? La seva frase no té cap sentit. La disco arquitectònica-estèticament té força semblances a certes quotidianitats, així sí: sublimant-les. Per exemple, elements psicodèlics, tècnics, ja incorporats a certes quotidianitats es magnifiquen a dins d'una disco.

Frase de R.B.: «Que ningú no vulgui cercar en el context d'una

discoteca una comunicació». Això no té cap sentit. Fins i tot vostè es corregeix parlant, després, que hi ha altres llenguatges, que no són verbals. Però vostè, R.B., creu que la comunicació més comunicativa, de més estricta semàntica, és oral. Hi ha moltes comunicacions dins d'una disco. I el que entén el rocker dur, o el tecno de setze anys, o el progre, sobre el poder comunicable, la transmissió de missatges, del llenguatge pot ser ben diferent. La conversa intel·lectual no és exclusiva de l'aula universitària; no siguem reduccionistes.

Frase de R.B. sense sentit: «... A la discoteca, no s'hi acut per pensar»

Frase de R.B.: «Que ningú no es pensi que a la discoteca s'hi va a cercar una relació sexual». Frase sense sentit sociològic. Com ho sap això el senyor R.B.? Ha fet enquestes, entrevistes,

on es verifica tal afirmació? Són moltes les motivacions dels frequentadors de la disco, i és molt possible, ho afirmo rotundament, que cercar una o diverses relacions sexuals pot incentivar les persones a anar a la disco.

Frase de R.B.: «Allà, a la discoteca, la gent —s'observa, es veu, es fuma, es fa l'amor (no s'estima)...» Això com ho sap? per experiències personals? Per comprovacions empíriques? O per reaccionarismes apriorístics?

Frase lapidària de R.B.: «... la fressa i l'estrèpit del que en diuen música «disco», d'aquesta mal anomenada música... Sense comentaris.

I acaba l'article desinhibint-se, com si fos la gran traca final, dient: «I per què no dir-ho? com a negoci la disco és una empresa que difícilment entrarà en crisi. Això ja no és sociologia és futurologia, però de la dimensió desconeguda. Airun. Girona.

L'Associació de Naturalistes de Girona

Sr. Director,

És possible que molts gironins, enguany, hagin trobat a faltar les activitats que l'ANG desenvolupava tradicionalment al llarg de la tardor a Girona (exposició de bolets, etc.).

Aquesta manca d'activitat visible, tan intensa per altra banda fins a l'inici de l'estiu passat, es deu principalment al fet que l'associació passa actualment per una situació particular i certament perillosa pel que fa a la seva continuïtat.

La junta directiva actual, composta majoritàriament per estudiants de Biologia, va accedir a la direcció de l'associació ara fa uns dos anys, en substitució de la junta anterior, que deixava l'associació pràcticament en bloc.

A partir d'aleshores aquesta junta ha desenvolupat una activitat creiem que intensa en molts fronts, però és troba ara amb l'hàndicap que molts de nosaltres hem de deixar Girona per continuar els nostres estudis de Biologia a Barcelona.

Aquesta circumstància ha estat la culpable de la disminu-

ció de l'activitat que actualment es registra.

El veritable problema, però, és que el nostre període de mandat acaba el març de l'any que ve i la continuïtat de la junta sembla, com a mínim, problemàtica. La junta actual està fent esforços per a trobar una junta que ens pugui substituir, però fins ara la situació sembla delicada i la desaparició de l'entitat, una possibilitat a considerar.

L'associació, però, continua funcionant en alguns camps com és per exemple el moviment de protecció dels Estanys de Sils, o, en el cas del nostre grup juvenil, en activitats encarades a la Vall de Sant Daniel.

Tot i que existeixen possibilitats que pugui formar-se una nova junta successora, cal recordar el que significaria per a la nostra ciutat la pèrdua d'una entitat com la nostra.

L'Associació de Naturalistes cobreix, a Girona, un paper d'entitat no oficial que vetlla pel respecte a la natura i que intenta donar la seva opinió en la forma més tècnica possible,

deixant de banda raonaments polítics que, sovint, cauen en la demagogia.

Avui, Girona necessita una entitat com aquesta, li és vital si ens fixem en els processos que, a tota la província, amenacen el nostre equilibri natural. A Pals s'intenta urbanitzar els aiguamolls; a Sils, es pol·lucioneix els estanys, i a Girona mateix, es parla ja que la variant de la nacional II pot passar pel bell mig de la Vall de Sant Daniel.

No volem acabar aquest escrit sense una referència completa al problema d'aquesta vall, que afecta tots els gironins.

La polèmica de la construcció de la variant ha estat intensa i llarga, i semblava haver arribat a un estat definitiu quan, per dir-ho d'alguna manera, des de l'ajuntament de Girona es van vendre les Gavarres argumentant que així es salvaguardava la integritat de la Vall. La fal·làcia que aquesta afirmació representa des d'un punt de vista ecològic ja la vàrem denunciar en el seu mo-

ment. Però ara se'ns diu que el Ministeri no està disposat a respectar la vall i que és probable que la solució acabi essent travessar la vall a l'altura de la font dels Lleons!!!

L'alcalde de Girona va dir una vegada que ell dimitiria si això arribava a passar. Nosaltres li recordem ara les seves paraules i les seves afirmacions garantint el manteniment de la Vall.

És possible que, finalment, ens trobem amb les Gavarres travessades per una nacional que, a la vegada, destrassarà la vall de Sant Daniel. Chapeau!!!

És evident que Girona necessita una entitat seriosa i objectiva que garanteixi que les actuacions d'aquest tipus seran denunciades i, a la vegada, es preocupi de fomentar el coneixement de la natura i el seu estudi.

És evident que a Girona hem de continuar tenint una Associació de Naturalistes. La Junta Directiva de l'Associació de Naturalistes de Girona.